U. S. A.

Värdefull Svensk Bok FRITT.

Varje man borde sända efter ett exemplar av den intressanta och lärorika Svenska Rådgivaren

"GODA RÅD"

Denna berömda, med flera illustrationer försedda läkarebok, som Dr. Leigh skrivit, lämnar många **värdefulla råd och upplysningar för unga och gamla, omsämmer alla för mannen säregna sjukdomar,** deras följder och förebyggande, o. s. v. **Boken handlar även om hur man kan återvinna hälsan,** och borde läsas av varje man. Om ni lider av någon sjukdom, som härleder sig från oregelbundet levnadssätt försummad då icke att skriva efter boken. Ni kan bliva återställd till fullkomlig hälsa och styrka genom Dr. Leighs behandling. **Boken sändes alldeles gratis och portofritt i förseglat omslag** till alla, som insända namn och adress till

DR. L. K. LEIGH, 179 W. Washington St., B. 8, Chicago, Ill.

UNGA MÄN

som ha lust att känna sig själva, skulle skriva efter ett exemplar av N. Rosenberg Co:s berömda bok

"LIVETS HEMLIGHETER"

Boken handlar om livets hemligheter, äktenskapet, många slags sjukdomar, hemliga synder, deras följder, förebyggande, och kuru man kan bota sig själv i hemmet o.s.v., och är i hög grad intressant. Sänden fritt i förseglat omslag till en var, som på ett postkort eller i brev sänder sin adress till den välkända läkarefirman.

N. ROSENBERG Co., Room 906-52 W. Randolph S. Dept 3. Chicago, Ill.

Dr. T. W. Deachman, konsulterande läkare.

Studiecirkelns NF-debatt.

Studiecirkelns i Winnipeg länge emotsedda debatt om Nationernas Förbund med anledning av dess 10-årsjubileum gick i onsdags i förra veckan av stapeln å Café Sverige inför ett tämligen välbesatt auditorium.

På grund av studieledarens sjukdom hade ledningen av förhandlingarna övertagits av cirkelns ordf. hr. Arthur Andersen, som inledde debatten med en kortare historisk och redogörelse för N. F:s arbetssystem och syftemål.

Talaren framhöll att tanken på ett Nationernas Förbund var synnerligen gammal, och att man vid ej mindre än 28 tillfällen haft olika förslag framlagda. För några minuter uppehöll sig talaren härefter vid några av dessa förslag och gav en kortfattad redogörelse över de händelser som lett till bildandet av vårt dagars N. F.

Därefter övergick hr. Anderson till att med några ord redogöra de syftemål, N. F. uppsatt och uppdelade dessamma i 7 olika punkter. Den koncisa behandlingen tjänade till god ledning för åhörarna och blev utgångspunkten för den därpå följande debatten.

*

Då det kanske kan vara av intresse för vår läsekrets att taga del av den saklig framförda debatten ha vi här genom vänligt tillmötesgående från herrar debattörers sida blivit i tillfälle införa respektive huvudtalares anföranden. Nationernas Förbund är ju ett aktuellt ämne och meningarna för och emot äro synnerligen delade.

Det skulle alltså vara önskvärt att vi från läsekretsen också finge höra några uttalande i ämnet och passa därför tillfället att inbjuda till diskussion, till vilken bidrag med tacksamhet emottagas från när och fjärran.

*

Hr. Carl E. Rydberg hade till uppgift att försvara Nationernas Förbund och yttrade därvid bland annat följande:

Det sunda omdöme, varje människa är förlänad med, torde bäst här kunna bevisa N. F:s absoluta berättigande och nödvändighet i vår tid. Men då jag i alla fall mottagit uppdraget att här framlägga några synpunkter på den organisation, som i dag med skäl beteckna som största fredskämpen i vår moderna tid, anser jag det vara av största intresse, om jag för några ögonblick sysslar litet med varför Nationernas Förbund är en nödvändighet.

Låt oss då först för ett ögonblick stanna inför det kanske största och mest omfattande problem, som i dag möter den civiliserade världen, nämligen vår tids betydelsefullaste uppgift, vilken jag i korta drag skulle vilja kalla det sätt på vilket civilisationen måste bevisa hur materialismen har tagit de sociala och politiska organisationernas plats.

När jag nämner ordet civilisation bör jag kanske inflika att jag hänvisar till den Europeiska civilisationen och densamma höga standar. På denna sida kontinenten hava vi ju av lättförklarliga skäl icke nått så långt ännu, men desto tydligare kvarstår för oss då materialismens segertåg på bekostnad av särskilt de sociala reformer Europa lyckats tillägna sig och vilka åtminstone teoretiskt sett hava stor betydelse i den gamla världen. Olikarterna inom det politiska livet äro också synnerligen påtagliga och har kanske i än större grad bidragit till materialismens utvecklingen.

Men en sak har dock detta materialismens århundrade fört med sig, en sak som vi måste beteckna som lyckliga för vår tid, nämligen utvecklingen av kommunikationsmedlen varigenom världen bokstavligt talat brugats närmare sina poler, närmare centrum för cirkelgången. Där det förr i världen talades om dagar och dygn, tala vi nu om minuter och timmar, ja, vad elektricitetens beträffar om sekunder och delar därav. Detta sammanranförande av världsdelarna, av mänskligheten så att säga har också medfört att många misförhållanden kunnat utjämnas, många tvistigheter lösas inom kriserna nätts, förhållande, som icke existerade vid förra århundradets slut och heller icke i så stor utsträckning som nu vid detta århundrades första tonår.

Kanske finna vi i dessa orsaker en del av grunderna till de bägge blodsutgjutelser, vilka i form av 1870 och 1914 års krig skakade en hel värld och spred fruktan och avsky omkring sig. Det var också i huvudsak efter 1870 års tysk-franska krig, som militarismens, fredens obygliga arvsfiende, vann fotfäste i världen och den militaristiska andan gjorde sitt segertåg i världen.

När vi tala om ett krig och utbytet därav fråga vi oss väl alltid först vad segern brinnade oss, vad som vanns genom seger. Uppdela vi denna punkt i vissa underavdelningar kunna vi först behandla den nationella välfärden och göra vi så finna vi att krig i vår moderna tid, med alla de tusen och en olika hjälpmedel, som stå de krigförande till buds icke givit något positivt resultat beträffande den nationella välfärden därför att endast en del makter, och då de icke vinnande förlorat mer än nödra medan civilisationen varit i ständigt avtagande. Detta senare har speciellt efter den sista världsbranden bevisats och varje sunt tänkande människa är nog med all säkerhet redo att skriva under på att det ohygglige slaktande Europa utsattes för under världskriget var ett sorgligt återfall till det mest utpräglade råhetsstadium upplyst folk gärna kunnat utsättas för.

Nästa punkt kunna vi hänföra till industrialismen och finna då även där att utbytet blir lika med noll. Varför, fråga Ni kanske. Och jag vill då bara hänföra Eller till det obestridbara faktum att industrien under krigshetsens dagar uppbetades till bristningskapacitet för fravstället av krigsmaterial och därmed sammanhängande produkter. Vid krigets slut blev världet av denna enorma produktion lika med noll medan andra industrier, och då förnämligast näringsindustrien hade lidit så svårt under den föregående perioden att det kommer att taga åtminstone ännu, innan denna industri kommer tillbaka i sitt normala läge och blir uppbyggd på samma solida grundvalar som den tidigare varit. En annan följd finna vi också den ständigt ökande arbetslösheten, vilken även av världens främste experter beteckna som en direkt följd av kriget och de därmed sammanhängande vittgående rubbningarna på arbetsmarknaden.

Gå vi sedan in på andra avsnitt av vad krigsherrarna kalla segern finna vi precis samma förhållanden och det torde väl näppeligen vara för mycket sagt om man framhåller att samhällsmoralen blivit den mest lidande av alla och att konsekvenserna därav torde vara de dystraste av alla de. s. k. segrarna.

När så sista kriget avslöts finna vi efter fredsslutet en fullkomlig ommöblering av gamla Europa, en ommöblering som bidrog till att skapa nya riken, riken vilka voro svaga och vilka behövde skydd både vad utrikes- och inrikesangelägenheter beträffade. Därför måste speciellt dessa småmakter (sådana som de skandinaviska länderna, balkanländerna, Holland, Belgien, Polen, Jugoslavien, Rumänien Checkoslovakien, österrike m. fl. skyddas och då skyddandet av den endast ansågs kunna ske genom hjälp av starkare makter, och då dessa makter i regel hava ganska åtskilda intressen, måste en annan utväg finnas. Man kom därför att åter taga i övervägande den gamla, men dittills aldrig rätt realiserade planen om ett Nationernas Förbund, i form av en sammanslutning till fredens och folkens trygghet.

Om civilisationen skall kunna hava någon utsikt att hävda sig i kampen mot förtrycket, destruktionen, krigshetsen militarismen o. s. v. måste vi finna en slags regulator, kraftig nog att bliva bestående genom tiderna och som parallelt därmed också är baserad på en grund, stark nog att kunna bygga på, en grund som kommit till stånd efter noggranna beräkningar tiderna igenom och stärkt i sin utvecklingsmöjlighet på de eventuella misslyckanden, som föregått det samtidigt som den förmår att draga nytta av de lärdomar mänskligheten av i dag inhämtat. Och denna grund mina herrar, denna grund kan endast bliva stark och det blir ett förbund av alla jordens makter, alla jordens nationer, alltså ett

Nationernas Förbund.

Om någon nu skulle vilja fråga mig vad är då Nationernas Förbund skulle jag bara vilja svara dem att Nationernas Förbund är förbund av de nationer som anslutit sig till detsamma eller med andra ord, ett antal av jordens nationer, vilka, enuru bibehållande sin egen suveränitet, hava undertecknat en överenskommelse enligt vilken de förpliktiga sig:

1) att hänskjuta alla dispyter till fredlig uppgörelse,

2) att taga gemensam aktion mot varje makt, som söker att omstörta dessa fundamentala civilisationer samt

3) att samarbeta kraftigt i en rad opolitiska frågor, sådana som berörs det allmänna hälsotillstånd, ekonomiska och finansiella angelägenheter, befraktning och kommunikationer, smuggling av narkotiska gifter, såsom opium samt slutligen, men därför icke minst den vita slavhandeln.

Med dessa mål för ögonen, finna vi att alla de viktigare problem, vilka jag i min inledning i all korthet sökt framhålla, varit de tongivande vid utarbetandet av Nationernas Förbunds arbetsordning och att dess uppgift på intet sätt är begränsad till krigets direkta bekämpande i vad angår avrustningar, diplomatiska konferenser och sig hyllda traktat, utan att N. F. vid sidan därav driver en mycket omfattande och ytterst viktig verksamhet i avsikt att successivt söka borteliminera alla de viktigare och betydelsefulla faktorer vilka i större mån kunna bidraga till att frambringa ett så hatiskt och spänande förhållande mellan tvenne länder, att ett krig anses oundvikligt och nödvändigt för att hävda den s. k. æren.

Man skulle alltså kunna säga att N. F. uppdelat sitt arbete i tvenne grundläggande och tongivande riktningar, en ideell och en praktisk, d. v. s. en som avser att bilägga tvister och missförhållanden på fredlig väg och en annan som söker att borteliminera möjligheterna för dessa tvistigheters uppkomst.

Detta är ett synnerligen viktigt faktum, som tyvärr alltför sällan bringas till allmänhetens kännedom som i många fall bidragit till att man missförstått eller oriktigt tolkat N. F:s uppgift.

För att kunna fullgöra detta program har N. F. tillsatt en del kommissioner, såsom generalsekretariatet (vilket behandlar allmänna frågor och som är permanent), tekniska organisationer, olika rådgivande kommissioner i frågor som berörs nationalekonomi, tullar, kommunikationsväsendet, internationella post- och flygpostrafik m. s. samt en internationell fredsdomstol.

Vid sidan därav hava vi den konsulterande makten, d. v. s. rådsmötena, vid vilkas sammanträden vissa stater som varje månad, nava till uppgift att i huvuddrag upplägga riktlinjerna för de olika kommissionernas arbete.

Av denna omfattande arbetsplan och de vittskilda, men dock i en enhet utgörande uppgifter, förstå vi att även efter tio års verksamhet ett Nationernas förbund icke kan anses vara färdigbygt. Det fordras icke bara fortsatt begnation i avsikt att föra främst den lilla sidan av verksamheten in i folkmedvetandet på ett sätt, som blir så sammanglutet med varje människas rättsbegrepp att vi en dag hava en kopia av N. F. i varje rättskänslans människosinne, i varje själ. Detta är målet, fastrandet av rättskänsla och hedersbegrepp, av brödrakärlek och förståelse i angelägenheter av så nass vital betydelse, att de hava inverkan på en hel världs vara eller icke vara.

Vidare om Nationernas Förbund och nödvändigheten av denna organisations bestående i tider som dessa är det uppenbart. Folken förlora en gång för att vördnaden av alla hedersbegrepp, av medkänslan, av det som är dyrt och kärt för alla människor, och vad kan då vara en större garanti och större trygghet för att detta skall kunna ske, än ett förbund av alla världens nationer, besjälade av en tanke, en önskan, att trygga världsfreden.

Rom byggdes icke på en dag, heter det. Och sällan torde väl ett ordspråk vara mera berättigat, mera på sin plats, än då vi i dag skola söka bedöma det Nationernas Förbund, som alla rättänkande och fredsivrande människor se upp till som världsregulatorn, förebyggaren för vårdslöshet och absurditet.

Hittills har Nationernas Förbund varit av största betydelse för Europa, och det är heller icke i tävlitsko som framstående statsmän förespått Nationernas Förbund som initiativet till ett Europas Förenade Stater. Det är Europa, denna lilla del av det stora världsalltet, denna bråkdel av jorden, som blivit föregångskämpen för allt och som nu också blivit den del av världen, som först sökte anamma fredstanken och krigsförebyggaren, som ett det säkraste och effektivaste medel mot absurditeten. Även Förenta Staterna, (inom parantes vill jag här pointera att det var en vårt södra grannlands presidenter som lade grunden till detta förbund, ehuru hemland av rent praktiska skäl icke anslutit sig till N. F. utan ännu bara är anslutet till den internationella Fredsdomstolen) alltså, som jag sade även Förenta Staterna, har i dagarna givit ett slående bevis för att de anse N. F. vara den logiska samlingsplatsen för Nationer betonade av fredsiver, då ju som väl alla hava vetskap om president Wilsons stora fredspris nyligen tilldelades N. F.

Med detta för ögonen och världens krav på lugn och ro ständse framför oss torde det N. F. få anses som det mål, till vilket vi kunna blicka med största tillförsikt och största förtroende, då det gäller fredens bevarande, civilisationens upprätthållande och folkmoralens bestående genom tiderna.

Efter hr. Rydbergs anförande som mottackades med applåder överlämnades ordet till hr. Gust. Odelmark, hade liksom föregående talare fått 20 minuter anslagna för sitt anförande och yttrade bland annat följande:

Nationernas Förbund tillkom åtminstone officiellt för att, i egenskap av ett internationellt, alla stater omfattande oberoende och självständigt organ, enligt vårt idealla regler såsom t. ex. de små folkens självbestämmanderätt, på fredlig väg lösa internationella konflikter samt sålunda för framtiden göra våpnad makt överflödig.

Har nu verkligen N. F. den oberoende och självständiga ställning, som utgör en absolut nödvändig förutsättning för att Förbundet verkligen, i händelse av en kris, skall kunna göra sig gällande gentemot enskilda stater, stora eller små. Beklagligtvis är detta ingalunda fallet. Tvärtom binder Förbundets författning detsamma vid den kraftskara, av vilken världen f. n. lider, nämligen Versailles-freden och övriga liknande fördrag, med vilka det sista kriget avslöts. Förbundet befinner sig därför i det uselgaste beroende av de i kriget segrande makterna, först och främst naturligtvis de segrande stormakterna. Det är därför dessa stater, som angiva takten och de övriga få försöka följa med, så gott de kunna. Kunna de ej så är det värst för dem själva. Ty att den enskilda staten skall kunna möta förståelse och rättvisa genom N. F. har upprepade gånger visat sig vara en förhoppning, som hänsyslöst grusats. Exemplen härpå äro mångfaldiga. Ett för oss nära tillhands liggande sådant är Ålandsfrågan. Befolkningen uttryckte genom upprepade omrösningar att de tillhörde 95 och 100 proc. önskade bliva svenska undersåtar. Omrösningen skedde varje gång på föranstaltande av N. F. enligt principen om de små folkens bestämmanderätt. Sverige lät nå förhand genom sin representant i Förbundet tillkännagiva, att det under alla omständigheter kommer att förbliva vid Förbundets beslut. Finland däremot förklarade som sin bestämda avsikt att ej utan motstånd överlämna Ålandsöarna. Det befanns därför klokast för England, Frankrike och andra, att genom N. F. med hjälp av historiska och geografiska spetsfyndigheter stödja Finlands krav, tillförsäkrad därigenom inga förveckningar kunde uppstå, tack vare Sveriges mot Förbundet lojala hållning, som sålunda belönades med en flagrant orättvisa.

Ett annat exempel är den s. k. Vilnafrågan. Staden Vilna var huvudstad i republiken Lithauen. En polsk general besatte med polska trupper hela staden och provinsen och Lithauen med dess omkring 2 miljoner invånare stod maktlöst gentemot Polen, ett land med omkring 30 milj. invånare. Lithauen vädjade nu till N. F. Efter långa överläggningar beslöt Förbundet att de polska trupperna skulle evakuera Vilna, som nu skulle besättas av en internationell styrka bestående av kompanier från ett flertal stater inom Förbundet. Bl. a. uppsattes ett s. k. Vilna-kompani i Sverige enl. order från N. F. Förbundet beslöt vidare att sedan Vilna blivit ockuperat av denna internationella styrka skulle en folkomröstning ägа rum under densamma beskydd. Vilna-områdets befolkning skulle därför bliva i stånd att rösta för förening med Polen eller Lithauen utan att påtryckning skulle kunna övas från någotdera hållet. Mot ett sådant förfaringssätt kunde näppeligen någon kritik riktas fullt så partiskt och fullt i enlighet med principen för de små folkens bestämmanderätt. Men vad händer nu? Jo, den pandit som började med Ålandsfrågan fullföljdes även i detta fall. Efter några månaders tystnad upplöstes Vilna-kompaniet i all stillhet och de polska trupperna, som aldrig lämnat Vilna förbliva där. Sedan dess råder mellan Lithauen och Polen ett latent krigsförhållande med gränsavspärringar o. s. v.

Ytterligare ett exempel på hur N. F. skiljer sig från de uppgifter det ålagt sig är den roll Förbundet spelade vid konflikten mellan Italien och Grekland år 1923. En italiensk general hade blivit mördad av grekiska undersåtar. Istället för att lägga frågan inför Förbundet tog Italien saken i egna händer och handlade synnerligen drastiskt. Att den grekiska regeringen beklagade det skedda lämnades helt utan avseende. En italiensk eskader bombarderade den grekiska ön Korfu. Dessutom tvangs Grekland att utbetala en större skadeersättning i reda pengar. Ej nog därmed. Grekland skulle ytterligare förödmjukas. Italien fordrade vidare, att italienska krigsfartyg skulle inlöpa i grekisk hamn och där skulle den italienska flaggan saluteras av grekiska örlogsfartyg, vilket också skedde. Under konflikten Grekland—Italien väcktes frågan privat inom Förbundet, huruvida icke Italien borde utsättas för internationellt ekonomiskt tryck för att därigenom frambringa en gentemot Grekland mildare hållning. Detta förslag föll emellertid lika hastigt som det uppkommit. I stället överlämnades frågan till en församling under namn av "Council of Ambassadors" som saknade varje legal grund. Denna egendomliga institution uppmanade nu helt enkelt Grekland, att giva efter för Italiens överdrivna fordringar. Grekland kunde ej vända sig åt något håll för att få rättvisa, ty Italien lät snart världen i övrigt veta att N. F. inte hade något med denna sak att skaffa — m. a. o. stormakten Italien gav ett exempel på i vilken ställning N. F. befinner sig när en stormakt är direkt inblandad i en tvist.

Ytterligare ett exempel på N. F:s vanmakt när en stormakt är parti i målet giver oss fransmännens ockupation av Ruhrområdet i strid mot alla internationella rättsprinciper. N. F. hade själv varit med om att avväpna Tyskland. Förbundet spelade trots det rollen av en tyst och vanmäktig åskådare, när franska negertrupper besatte Ruhrområdet och där våldförde sig mot en värnlös befolkning.

*

Herr Odelmarks klart framförda kritik hälsades av den intresserade publiken med hjärtliga applåder. Därefter kom turen till de båda sekundanterna herrar E. Johnson för Förbundet och herr Helmer Johnson motdetsamma. Herr Johnson uppehöll sig vid en del punkter i inledningsanförandet och framhöll att herr Anderson i sin redogörelse just deklarerat uppfattningen hos folk i allmänhet, han betonade att en av N. F:s huvuduppgifter var att de i förbundet innesluta nationerna förbinda sig att befrämja internationellt samarbete samt att upprätthålla internationell fred och säkerhet, och att tillämpningen av dessa uppgifter bäst kan tillsyftas i de 26 artiklar, som utgöra N. F:s arbetsordning. Man måste, framhöll talaren, främst se N. F:s verksamhet ur en absolut opartisk synpunkt. Att döma av den allmänna uppfattningen nu för tiden i världen, måste man se upp till en organisation av N. F:s karaktär och i betraktande till vad den redan utfört och kommer att utföra, kommer helt säkert N. F. att gå en ljusare framtid till mötes även om framskridandet i denna riktning givetvis kommer att gå ganska sakta.

Herr Helmer Johnson uppehöll sig i mera skämtsamma ordalag vid den framställning av N. F. som gjorts av motståndarna och drog några paralleller ur det dagliga livet som jämförelsepunkter, när det gäller bedömandet av den institution som N. F. utgör. Hans framställning vann särskilt genom att talaren framställde sina synpunkter utan manuskript och praktiskt taget var den ende av debattörerna som angrep motståndarens uppgifter.

Sekundanterna hade endast tio minuter till sitt förfogande vilket åtminstone för herr Erik Johnson visade sig vara ofördelaktigt. Då debatten var anordnad ur ren övningssynpunkt kan ett dylikt förhållande givet komma att korrigeras vid ett senare tillfälle.

Ledaren hade utsett en liten nämnd bestående av tre personer för att efter debatten framlägga sina synpunkter angående vilken av de båda kontrahenterna som bäst lyckats framställa sina argument och vilka som givit den sakligaste redogörelsen över ämnet. Nämnden bestod av herrar Axel J. Carlson, Einar Hanson och Louis Johnson.

Som talman fungerade hr Axel Carlson som framlade nämndens uttlåtande, som löd på oavgjort, och med några ord kritiserade talarnas framställningssätt och argument.

Därefter var studiecirkelns egentliga sammanträde avslutat och ett enkelt samkväm följde.

Studiecirkelns föreningsmeddelande återfinnas å annat ställe i dagens tidning.

Brevlådan.

Vi ha haft glädjan mottaga ett stort antal bidrag och föreningsmeddelande, som vi emellertid av utrymmesskäl nödgas överföra till nästa vecka. Det är angenämt att se att våra landsman i allmänhet tycks ha fått större intresse för "skriverier", och även om det kanske dröjer litet ibland med införandet så komma de nog. Aktuellare meddelanden måste nämligen tagas först. Vi mottaga alltid med tackhamhet alla slags bidrag och notiser, om vad som händer och sker bland landsmännen på skilda orter i vårt vidsträckta land. Låt oss försöka få till stånd en liten diskussion.

Kom med ett förslag och ett ämne som intresserar farmarbefolkningen för närvarande. Vintern är en ypperlig tid att utbyta tankar. Kanske vi skulle börja med att diskutera Nationernas Förbund en smula. Läs om debatten som studiecirkeln här i Winnipeg hade anordnat och kasta ned edra egna tankar och åsikter om Förbundets för- och kommanackdelar. Det gör detsamma hur ni formulerar det. Ni äro hjärtligt välkomna!

Dr. Thomas Eclectric Olja

för människor

SEDAN 40 ÅR DET POPULÄRA MEDLET FÖR HOSTA, FÖRKYLNING, VRICKNING, SÅR, SKAVSÅR, LYM RYGG, ETC.

Fås den äkta.

PRIS ÖVERALLT 35c.

Nariga händer, Frostskador, Kylsår.

Zam-Buk

VINTERVÄDRET medför alltid nariga frostbitna händer, sönderspruckna händer och läppar, kylsår och frostskador. Förutom det onehagliga och smärtsamma i dessa sår är det alltid en fara för att bakterier och smittopartiklar komma in i det spruckna skinnet och åstadkomma eksem och t. o. m. blodförgiftning.

Det bästa man kan göra är att använda Zam-Buk, vars rika örtessenser intränga i skinnet och utöva en helande och läkande inverkan på de omtalade hinnorna. Zam-Buk är idealet för en vinterbalsam. Det passar för det omtåligaste skinn och misslyckas aldrig, då det gäller att göra huden mjuk och frisk. För snabb läkning av brännsår, skållsår och rena skärsår samt för alla slags hudåkommor finns intet bättre medel än Zam-Buk, som står i en klass för sig. Köp en 50c. ask i dag.

Fritt prov från Zam-Buk Co. Toronto mot 1c. i frim.

Meddelande från spårvagnsbolaget.

Vet ni att:

Trots att Winnipegs spårvägssystem under 1929 har transporterat 4,000,000 färre passagerare än under 1920, så

HAR DEN VERKLIGA BETJÄNINGEN ÖKATS

genom inköp av 47 bussar. Spårvagnar och bussar trafikera nu över 1,133,622 miles mer än 1920.

WINNIPEG ELECTRIC COMPANY

"Eder garanti för en god betjäning"

Tre butiker: Nya utställningslokalen, Power Bldg., Portage & Vaughan; 1841 Portage Ave., St. James; Marion & Tache, St. Boniface.

LÄKEROL

Recept:

Talar Ni? Ät Läkerol.
Flyger flunsan kring med sunnan
Läckerol, ack Läkerol
hjälper Er att slippa unnan.

En Trogen Rådgivare och en Verklig Skatt är RÄDDNINGS - ANKARET

Denna bok, klar, lärerik, med många avbildningar, borde läsas av båda könen. — Den är av vikt för folk som ämna gifta sig, eller som leva i olyckligt äktenskap. Den beskriver vidare alla könssjukdomar, de förskräckliga följderna av ungdomssynder, så som svaghet, nervositet, minnesovaghet o.s.v. och förklarar, hur dessa för alltid kunna upphävas! Detta oskattbara, överträffliga verk, 250 sidor, lämna vi mot insändandet av 25c. i frimärken och denna annons. (Registrerad 35c.)

M. A. Ericius Remedy Co.
185 Pearsall Ave.,
JERSEY CITY, N. J.

Inkorporerat 1880 i enlighet med kongresslagarne för undertryckandet av kvacksalveri. Var god nämn Svenska Canada-Tidningen.

OM Ni Aldrig Lider Plågor och Smärtor
OM Edert Blod är rikt och rent
LÄS ICKE DETTA!

Vi skänka bort en butelj av den berömda smärtodödaren Blackhawk's (Rattlesnake Oil) Indian Liniment.

För behandling av och lättnad vid rheumatism, neuralgi, smärtor i ryggen, nervverk, svullna trötta fötter samt andra plågor.

Vi skänka också bort för en veckas behandling av Blackhawk's Blood and Body Tonic, ett invärtes renings- och hälsomedel, vem borttager orsaken till 90 pr. av alla mänskliga sjukdomar. Det renar blodet och återställer förslappade verksamma organ till hälsosam normal aktivitet.

Blackhawk's Indian Liniment säljes till $1.00 per butelj. Under tiden för vår speciella annonserningseffekt kan Ni sända oss denna annons med $1.00, och vi vilja sända Eller två $1.00 buteljer tillsammans med för en veckas behandling av Blackhawk's Blood and Body Tonic, alla tre för $1.00 fritt porto. Levererat av alla patenter. Full tillfredsställelse garanterad.

Blackhawk Indian Remedy Co., Dept. 4.
296 Gladstone Ave., Toronto 3, Ont.

HAR NI VÄNNER I SVERIGE?

Här är ett tillfälle för Svenska Canada Tidningens prenumeranter att sända tidningen till bekanta i gamla landet

GRATIS

Uppbetala prenumerationsavgiften i förskott, sänd oss adress till vilken Ni önskar tidningen sänd, och vi vilja sända den GRATIS för återstående delen av året.

Detta anbud gäller även för nu uppbetalda prenumeranter. Sänd oss namn och adress i Sverige, det är allt.

SVENSKA CANADA TIDNINGEN
325 Logan Ave., Winnipeg, Man.